

Spații ale exilului - spații identitare în romanele a trei scriitori români francofoni

Prezentul studiu încearcă să valorifice câteva raportări literare la spațiu și exil din perspectiva problematicii identitare și mai ales a dinamicii acestui fenomen. Zona de aplicații o constituie trei romane cunoscute (primul foarte mult, celelalte două mai puțin, având în vedere data apariției lor) în zona francofonă europeană, toate semnate de autori români ce au cunoscut, în forme, în spații și în epoci diferite, experiența exilului: Vintilă Horia (*Dumnezeu s-a născut în exil*), Eugene (*Mon Nom*) și Marius Daniel Popescu (*La Symphonie du loup*). Căutare de sine favorizată de îndepărtarea de patrie (înstrăinare / *dépaysement*), de noua raportare la limba acesteia și la rădăcini – exilul va îmbogăți semnificativ literatura de care ne ocupăm, oricare ar fi epocile și circumstanțele istorice care au determinat această « mutație » identitară. Vom pune în evidență valoarea identitară a spațiului exilar.